

[J. S. Foget.]

af, at der ikke vilde være sket nogen Tilbagebetaling, hvis Tiltalte ikke havde rejst sin Kritik.“

Det har Byretsdommen erklæret. Landsretsdommen, altsaa den Dom, der er afsagt over Hofjægermester Sehested, udtaler:

„Disse Forklaringer har dels i betydeligt Omfang været indbyrdes modstridende, dels for de to afhørtes Vedkommende selvmodsigende.“

Om de 3 Kr. 75 Øre, der er opført som udbetalt for Udgifter ved Udladning m. m., udtaler Landsretsdommen, at Formuleringen er uheldig og misvisende.

Endelig maa jeg nævne Redegørelsens Meddelelse om, at de antagne Opkøbere er dertil kvalificerede Folk, som udtages mellem anerkendte Opkøbere, og at Udvalget betaler dem en bestemt Pris pr. opkøbt Kreatur. Derom udtalte Undersøgelsesdommen, at det var i Grund og Bund forkert. Byretsdommen siger, at Redegørelsen ikke har været heldig i sin Udtryksmaade. Landsretsdommen siger, at Redegørelsen er misvisende og urigtig, og at de nævnte Urigtigheder er direkte fastslaaet ved den af Kommissionsdommeren under den retslige Undersøgelse fremsatte Bemærkning — altsaa Landsretten slutter sig fuldt ud til Undersøgelsesdommerens Udtryk.

Vi ser altsaa af det her gennemgaaede — jeg anfører udtrykkeligt, at det kun er et lille Udpluk —, at Forhold efter Forhold er urigtigt og misvisende anført, og at de forskellige Dommere, som har haft med Sagen at gøre, alle fordømmer Redegørelsen. Men det var den Redegørelse, som Ministeren gav Tinget, og som han har det fulde Ansvar for. Alene dette burde være fældende.

Det har hidtil været ret. ørkesløst at faa dette høje Ting og i Særdeleshed den højtærede Landbrugsminister til at forstaa, at der er et Ansvar over for Vælgerne, og at dette Ansvar ikke kan afvises med Henvisning til den dømmende Myndighed, men nok saa meget som at være af juridisk Art er af almindelig samfundsmæssig Betydning. De Bestræbelser, det høje Ting udfoldede for at faa det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen dømt, fordi han paa pegede væsentlige Skavanker ved Administrationen af Kreatureksporten, lykkedes jo ikke. Man havde skruet sig saa højt op, at man endog forlangte en efter Rettens Skøn fastsat Erstatning til de private Eksportører i Administrationen. Men alt dette faldt til Jorden, der blev ingen Er-

statning, ingen Fængselsstraf til de ærede Medlemmers Kollega, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen. Tværtimod, han fik tilkendt gratis Sagsførerbestand, hvorimod den højtærede Ministers Protegeer, Storkesportørerne, blev henvist til selv at betale deres Sagsomkostninger. At der alene heri ligger en ganske anden Dom end den, de ærede Medlemmer havde haabet, staar klart for enhver.

Jeg skal imidlertid ganske unnlade at hovere herover. For os, og særlig for det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, har det juridiske Spørgsmaal aldrig haft større Betydning; hvorvidt den ene eller den anden havde begaaet noget strafbart, var selvsagt ganske underordnet for os i Forhold til selve Hovedsagen: Kreatur-eksportens Administration og de private Storkesportørers Indflydelse herpaa, og i dette Hovedspørgsmaal er vi ikke kommet synderligt videre, siden Sagen blev rejst. I dette Spørgsmaal har vi staaet over for en samlet Blok; her var ikke, som det saa smukt hedder over for Vælgerne, en Opposition og Regeringspartier, nej, her gjorde de saakaldte Oppositionspartier fælles Sag med Regeringspartierne til Beskyttelse af Storkesportørerne. Derfor er det maaske ørkesløst ogsaa denne Gang, at vi paa det arbejdende Landbrugs Vegne søger at faa Ansvar lagt, hvor det hører hjemme. Men vi agter ikke i min Gruppe at stille os ligegyldige over for et saa vigtigt Spørgsmaal; vi søger endnu en Gang at faa Forholdene bragt i Orden, saa maa de øvrige Partier for os tage hvad Stilling de vil og dermed tage Standpunkt til, om de vil tage fortsat Medansvar for en Administration, der nærmest maa betragtes som en Skandale i et parlamentarisk Samfund. Jeg tillader mig at betvivle, at alle Medlemmer af Regeringspartierne vilde tage fortsat Medansvar for disse Forhold, hvis de virkelig kendte dem til Bunds, og det er for saa vidt beklageligt, at man saaledes af kollegiale Grunde alligevel tager Medansvar. Det er ikke helt tilfældigt, at det er den højtærede Landbrugsminister, der efterhaanden har gjort sin Person til Centrum for hele dette Spørgsmaal, thi under alle hidtidige Forhold har den højtærede Minister vist os en stædig Intolerance, som jeg ikke har set Mage til hos nogen af de andre Ministre.

Den afsagte Dom blev en klar Anerkendelse af — hvad der jo egentlig er ganske ligetil —, at der ingen virkelig Undersøgelse var blevet foretaget, hvis ikke det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen